

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2009/1

Fél 9-es és fél 11-es gyermekórások műsora

Ifjsek adventi szolgálata

„Szivárványívet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Hálaadás 2008 áldásaiért **Épüljünk és építsünk (15.)**

(folytatás)

Gyülekezetünkben az 54 megkeresztelt közül 4-en voltak felnőttek. A 37 konfirmált között pedig 10 felnőtt is csatlakozott gyülekezetünkhöz. Házasságkötésére 17 pár kérte Isten áldását, és 82 temetésen hirdettetett Isten ígéje vigasztalásul.

Az itt élő sok ezer, a népszámláláskor magát reformátusnak valló lakos közül mintegy 900 család (közel 2.700 lélek) vállalt részt anyagilag is a múlt évben egyházfenntartói járulékának befizetésével gyülekezetünk életéből.

Köszönjük mindazoknak, akik személyi jövedelemadójuk egyik 1%-át a „Nagyerdei Egyházközségért” közhasznú alapítvány javára ajánlották fel, és így is támogatták közös szolgálatunkat. Ennek összege 1.530.215 forint volt.

Köszönjük azoknak, akik jövedelemadójuk másik 1%-át a Magyarországi Református Egyház javára ajánlották fel, és így is segítették országos egyházunk szolgálatát. Gyülekezetünk – a hitoktatói óradíjakat leszámítva – lényegileg csak tagjainak egyházfenntartói járulékából, perselypénzéből és adományából (16 millió Ft), és sokak önkéntes munkájával végezte sokrétű szolgálatát.

Szeretettel köszöntjük a gyülekezetünkhöz közeledőket és új tagjainkat. Fáradozzunk együtt azon, hogy régi és újabb gyülekezeti tagjaink otthon érezzék magukat közösségünkben, és együtt buzduljunk fel a közös szolgálatra!

Ez évben is folytatnunk kell az evangélium hirdetését, és mindazt, ami áldásosnak bizonyult.

Feladatunk megtartani mindenben a szeretetet és a lényegi dolgokban a testvéri egyetértést.

Püski Lajos

Az elmúlt év végére elkészült az átalakított rész külső vakolat kiegészítése, festése és a szolgálati lakás külső homlokzatfestése is.

Az új gyülekezeti konyhába vásároltunk egy új hűtőgépet és egy mikrohullámú sütőt, és a 8-as számú, „szabadidős” terembe vásároltunk egy asztali focit. Az átriumban elkészült kihangosítás és kivetítés vásáronként nagy segítséget jelent, különösen a kisgyermekes családoknak, mert így ők is részt vehetnek az istentiszteleteken. Karácsonykor a templommal összenyitott átrium is zsúfolásig megtelt.

A 13-as számú kistermünkbe megvásároltuk a berendezést, amely által alkalmas lett kiscsoportos foglalkozásokra, személyes beszélgetésekre és alkalmanként hivatali vendégek elszállásolására is. Ezzel a 15 éve, helyhiány miatt kisteremmé alakított egykori kicsi vendégszoba helyett egy tágasabb, többfunkciós helyiség áll gyülekezetünk rendelkezésére.

A szolgálati lakás konyhájának a felújítására tavasszal kerül sor. Mivel a szolgálati lakás 33 éves tetőzetén az év vége felé beázások keletkeztek, még tavasszal azt is ki kell javíttatnunk. A kerítés festés és a kertrendezés egy részét szintén tavasszal tudjuk majd befejezni.

A hálaadó ünnepséget Presbitériumunk 2009. ápr. 26-án, vasárnap délután 3 órára tűzte ki (az Egyetemi templom felszentelésének 70. évfordulójára). Dr. Bölskei Gusztáv püspök úr elvállalta a felszentelő ünnepségen az igehirdetés szolgálatát.

Reméljük, hogy a még hiányzó mintegy 1,5 millió forint összegyűlik, és a kitűzött feladatainkat a hálaadó ünnepséig el tudjuk végezni.

Püski Lajos

Egy Családi istentisztelet tetten ért áldása

A gyülekezetünkhöz tartozó önkormányzati iskolákban szeptember végén, október elején szokott beindulni a hitoktatás, mert szeptember hónap a komoly szervezéssel telik el. Ilyenkor fölkeressük az adott iskola igazgatóját, s órarendeket tanulmányozva megpróbáljuk úgy kialakítani az éves hitoktatói órarendet, hogy a lehető legtöbb gyerek járhasson egész évben akadálymentesen és időpontütközés nélkül óráinkra. És még így is előfordulnak megoldhatatlannak tűnő helyzetek, mikor az adott pedagógus és az igazgató jóindulatára számítunk.

Történt pedig, hogy már az évnyitó istentisztelet után bementem a második osztályosok tantermébe, hogy elkérjem a tanító nénitől a gyerekeket az első hittan órájukra. Ő szépen lassan, pedagógiai és nevelési indoklással alátámasztva, a gyerekek füle hallatára rögtönzött egy frappáns előadást, melyben azt boncolgatta, hogy miért is oly helytelen dolog, ha én a játékidőben viszem el a gyerekeket. Neveltetésem alapján türelmet erőltetve magamra végighallgattam, így volt időm magamban imádkoznom bölcsességért is, meg a tanító néniért is. Aztán röviden, mert nekem ez hosszan nem megy, csak

azt mondtam, hogy de jó, hogy a játékidőben vihetem el őket egy másik, történetesen a hitoktató által irányított játékra, és az külön ajándék, hogy nem a tanulás rovására megy mindez.

Közben már három fiúcska, hónap alatt az előző délután megvásárolt, szép, új, ropogós, kék színű hitoktatói könyvvel, indulásra készen álltak. Ujjongott a szívem, mikor már messziről láttam egyértelmű vágyukat. Jöhetnek vagy nem jöhetnek? – ez volt a kérdés.

A tanítónő, aki nem ismerte fel a helyzetet, mert számára nem volt ismerős a könyv, még egy nekifutással próbálkozott lelkesedésemet letörni, arra hivatkozván, hogy szegény gyerekeket is váratlanul érte megjelenésem. Ekkor már önfeledten vágtam szavába, hogy nézze meg a gyerekek egyértelmű szándékát. Meg egyébként is, ezentúl, ígérem, neki is küldök meghívót a havi rendszerességű összejöveteleinkre. Ezek után még inkább meggyőződésemmé vált, hogy nekem nem csak a gyerekekért kell rendszeresen imádkoznom, hanem az őket tanítókért, nevelőkért is.

„Mivel tudjuk, hogy a megpróbáltatás munkálja ki az állhatatosságot.” (Róm. 5, 3)

Kristófné Máthé Ildikó

Mézessütés a karácsonyi csomagokhoz

Hit és nevelés (1.)

Az egyház felelőssége a keresztyén nevelésben

Gyülekezeti hérvégénken (2008. nov. 2–4.) Hit és nevelés címmel Dr. Németh Dávid, a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karának tanára tartott előadásokat, melyek szerkesztett változatát folyamatosan közöljük. (Szerk.)

Ha a nevelés célja az, hogy a gyermeket olyan felnőtt-létre segítsük, amelyben bizalomteljesen, önálló döntések meghozatalára képesen, világos küldetésstudattal, az élete negatív és pozitív összetevőinek értelmét látva, és másokért érzett felelősségtudattal élheti a majdani életét, akkor igazat kell adnunk Karácsony Sándornak abban, hogy a nevelés végső soron csak vallásos nevelés lehet. Természetes, hogy boldog, elégedett emberekké szeretnénk nevelni a gyermekeinket, de ugyanilyen magától értetődő az is, hogy mi legfeljebb ráirányíthatjuk a figyelmüket a boldogság forrására. Adni nem tudjuk, amire valójában szükségük van. A keresztyén embereknek és az egyháznak az egyik legfontosabb küldetése, hogy rámutasson Isten minden emberi szükségletet kielégítő szeretetére. Négy alapvető, az emberlétünket meghatározó szükségletünk van. Mindegyikre csak Istennél találhatunk igazán megnyugtató kielégülést. Ezért nyugtalan a szívünk és gyógyíthatatlanul elégedetlenek vagyunk mindaddig, amíg ezekben a kérdéseinkben Isten útba nem igazít minket.

a) Az első az *elrejtettség* szükséglete, ami egyszerűen szeretet-, odatartozás- vagy kapcsolati szükségletnek is nevezhető. Az élet első évtizedében a gyermekről gondoskodó felnőttek biztosítják az elrejtettséget nyújtó szeretetkapcsolatot. A megfigyelések szerint már az anyai szeretetben is megsejt a gyermek valami

emberi lehetőségeket felülmúlót. Később, a serdülőkorban ébred fel benne a teljes szeretet reménye, s erre vágyva éli tovább az életét. Tapasztalja ugyanakkor, hogy a legbensőségesebb szeretetkapcsolatok is törékenyek és ideiglenesek. Nevelőként csak akkor járunk el felelősségteljesen, ha gyermekkortól kezdve újra meg újra rámutatunk, hogy minden elrejtettséget adó szeretet elveszíthető, csak Istené nem.

b) Az emberi élet második alapszükséglete, hogy tudjuk, *kik vagyunk és mire rendeltettünk*. Azaz képesek legyünk értékelni az erényeinket és elfogadni a fogyatékoságainkat – egészséges legyen az önbecsülésünk. A gyermekeket még nem foglalkoztatja az a kérdés, hogy kik ők valójában, arra viszont már kicsi koruktól nagyon érzékenyek, hogy milyenek tartják őket a számukra meghatározó személyek. A legkülönbözőbb élethelyzetekben ismétlődő, a gyermek egész személyére vonatkozó minősítések „varázsige”-ként hatnak tovább az életben. A gyermek feltétel nélkül hisz a kívülről érkező „igézeteknek”. Éppen ezért már ekkor erősítő vagy helyreigazító jelentősége lehet a valódi Ige üzeneteinek, melyek arról szólnak, hogy Isten milyenek tart minket, és hogyan viszonyul az életünkhöz. Először persze Isten szavából is csak a szülőkéhez hasonlított hallja meg, majd azonban egyre erősebbé és meghatározóbbá válik, amit Ő mond és tart az életünkről, és az ifjúkorba lépő gyermek rájön, hogy érdekesebb erre hallgatnia, mint az emberi véleményekre.

c) Elemi emberi szükséglet továbbá, hogy lássuk a dolgok *értelmét* a minket körülvevő világban, és főképp a saját életünkben. Ez az igény a különböző

Hit és nevelés (1.)

életkorokban eltérő módon jelentkeznek. Az okokat fürkésző kérdések után csak a serdülőkorban jutnak el a fiatalok odáig, hogy a dolgok célját, végső értelmét kívánják feltárni. Tudni szeretnék, hogy mi a megkérdőjelezhetetlen értelme az életüknek. Számukra az értelemkérdés minden vonatkozása az élet-értelme-kérdésbe torkollik. S ki adhat nekik választ, ha nem az, aki az ő életük alkotója is, aki Alfa és Ómega és Ura mindennek, amit ezek közrefognak.

d) Végül még az *erkölcsi tájékozódás* szükséglete készíti a gyermekeket. Tudni akarják, hogy mi a helyes és mi a helytelen, mi a jó és mi a rossz. Ennek a kérdésfelvetésnek is megvan a maga fejlődéstörténete. Először csak az érdeklő a gyermeket, hogy mi miatt kell majd büntetésre számítnia. Utána már meghatározó szerep jut az önérdeknek. A felnőttek által elvárt viselkedési formák választása eszköz lesz valamely haszon vagy előny elérésében. A serdülőkor folyamán már a közösségi normarendszer szolgál tájékozódási alapul. Ekkor elkezd a fiatal érdeklődni afelől is, hogy vannak-e, és ha igen, melyek azok a megrendíthetetlen alapelvek, amelyek az erkölcsi döntések nyugodhatnak, és ezek az elvek miként érvényesíthetők a hétköznapi élet különböző helyzeteiben. Hamar világossá válik, hogy csak Istenre tekintve lehetünk képesek a saját érdekeinket háttérbe helyezni, hátrányt vagy áldozatot vállalni mások boldogulásáért.

Teljes életet csak az élhet, aki e szükségleteiben segítséget kapott. Más segítség azonban nincs, csak maga Isten. Ezért nem maradhat ki a nevelés feladatából az az egyház, aki ennek az örömmüzenetnek a hirdetésére kapott megbízást.

A teaház keretében Gonda László számolt be az indiai missziói konferenciáról

Hittanosok műsora a Családi istentiszteleten

Bibliai jelenetek csubéból és szalmából (Kiállítás)

Kántálás a Kenézy Kórházban

Ádám hol vagy?

A bibliai történetből dalként is népszerűvé vált sor jutott eszembe, amikor e cikk megírásához kezdtem. Ez a fél sor nagyon jól illik ide. Mert sokan felteheték magukban a kérdést, hogy hol lehet, régen nem láttam már azt, aki vasárnaponként mindig megjelent a templomban.

2007 novemberében találkoztam először egy plakáton ezzel a kiírással: Létezik egy lehetőség, hogy kipróbáld magad, tanulj, ismerkedj, s új barátokat szerezz. Mindezt egy másik országban, ahol önkéntesként „szolgáltatást teljesítesz” valahol. A helyszínt később fogod megtudni. Ezt nevezik Önkéntes Diakóniai Évnek.

Szerettem volna magam új helyzetben is kipróbálni, nyelvet tanulni, így nem sokat gondolkodtam, beadtam a pályázatomat. Márciusban egy elbeszélgetésen vettem részt, majd májusban megtudtam, milyen lehetőségek vannak. Nagy vonalakban ennyi, most itt vagyok. Kérdezheti az olvasó, hol?

Az itt azt jelenti, hogy Németországban, Hessen tartományban: Schwalmstadt – Treysa a város neve. A Hephata Diakóniai Centrumban önkénteskedek. Úgy érdemes elképzelni, mint egy kisebb negyedet, ahol szinte minden megtalálható, az embernek ki sem kell tennie a lábát, úgy is leélheti itt az életét. Az itt lakók otthonokban élnek, s én az egyik ilyen fogyatékos otthonban „dolgozom”.

13 néni és 2 férfi gondozásában veszek részt. Átlagéletkoruk hetven év. Feladataim sokrétűek, a reggeli mosdatástól egészen az esti lefektetésig mindent végzek, ami az embernek létszükséglete, vagy amit maga nem képes megtenni. Soha nem végeztem ilyen munkát, de mégis, megvan minden dolognak a maga

szépsége. Vannak pillanatok, melyek nagyon nehezek, de ezek a percek hamar elmúlnak. Embereket ismertem meg itt, akik talán mások a külvilág számára, de sok szeretetet tudnak adni, érzékenyek, s nagyon lehet őket szeretni! Szabadidős programokon is együtt vagyunk, sétálunk, társasjátékozunk, különféle rendezvényeken, ünnepeken kísérlőként én is jelen vagyok. Mindennapos kérdésük: Morgen Du da? Minden napon nagy szeretettel várnak! Ezek azok a pillanatok, amelyek segítenek minden fárasztó nap után. A kollégáim is sokat segítenek, kedvesek, ami nekem is könnyebbé teszi az itteni beilleszkedésemet.

Viszont el kell mondanom, hogy ez az időszak elég nehéz is volt számomra. Soha nem tapasztaltam ennyi akadályt az életemben, de ezeken, Isten segítségével, keresztüljutottam.

„Veled van Istened az Úr, Ő erős és megsegít.” Ezt én is vallom és mondom!

A címben feltett kérdésre választ is szeretnék adni: egy utazáson, egy csodás úton vagyok, amelyben van fent és lent, de azt kell mondanom, hogy megéri elindulni, és előre tekintve haladni!

Károlyi Ádám

Kakaóház az ifiseknek

Tanítványá tenni népünket!

Szívesen teszek eleget a Szivárvány Szerkesztősége kérésének, és a Nagyerdei Gyülekezet számára *összefoglalom tizenkét éves egyházmegyei gondnoki tapasztalataimat*, a megadott terjedelemben. A ciklus lejártával, életem hetvenkettedik évében, Isten iránt hálával szívemben *adom át a feladatot* fiatalabb munkatársnak.

A tapasztalatok egyrészt a Debreceni Egyházmegye gyülekezeteihez kapcsolódnak. Ezek között sokkal több az örömteli – lelki és fizikai gyarapodással, épüléssel kapcsolatos tapasztalat –, mint az intésre vagy fegyelmzésre okot adó. Másrészt, időről-időre képviselhettem az Egyházmegyét az egyházkerületi, valamint a zsinati üléseken, országos esperes-gondnoki értekezleteken. Néhány év óta a Generális Konvent ülésein alkalmam volt részt venni a határokon átívelő, Egységes Magyar Református Egyház Alkotmányának kidolgozásában is. Ennek a bizonnyal egyháztörténeti jelentőségű folyamatnak az ünnepléses záró alkalmá a tervek szerint ez év májusában lesz, éppen itt Debrecenben.

Úgy gondolom, *az esperes-gondnok kapcsolat az egész egyházmegyére hatásos van*. A mi ismeretségünk évtizedekkel ezelőtt kezdődött, és az országnak akkor még egyetlen református gimnáziumában, egy természettudományos tárgyakat tanító tanár és diákja között jött létre. Ez az ismeretség alakult át a gondolkodásban egymást kiegészítő, Isten igéjére és emberi értékekre, egymás tiszteletére épülő kapcsolattá, amely által én magam is sokat gyarapodtam.

A további részleteket elhagyva egy olyan feladatról kívánok még írni, amit egyházlátogatások alkalmával is gyakran szóba hoztam. Az előző és az elkövetkező

Egyházmegyénk új esperese, Vad Zsigmond, meglátogatta gyülekezetünk lelkészeit

évek egyik legfontosabb feladatának érzem az erős közösségek által, *a templom falain kívül is végzendő missziót*. Ez akkor lehet sikeres, ha a gyülekezetből minél többen feladatuknak érzik. Egyre nyilvánvalóbbá válik, hogy *beteg a magyar társadalom*. Az olyan hagyományos keresztyén értékek, mint az adott szó, önzetlenség, felelősségérzet lassan elveszítik jelentőségüket. Helyettük a rövidtávú érdekek és az anyagiak kerülnek előtérbe. Boldogság helyett a legtöbb ember csak szórakozni akar, az örök élet keresése helyett megelégszik a mának éléssel.

A feltámadott Jézus, utolsó földi megjelenése alkalmával mondja a tanítványoknak: *„Menjete el tehát, tegyetek tanítványá minden népet”* (Máté 28, 19). Ez a világméretű misszió ma is tart, a mi feladatunk elsősorban annak anyagi támogatása lehet. A „*minden nép*” között azonban van egy, *„a mi népünk”*, amely lelki egészsége megromlott. Ennek a népnek a gyógyítása minden bibliaolvasó, hitben élő tagja számára személyre szóló feladatot kell jelentsen. Ha Jézus Krisztus mai tanítványi közösségébe tartozunk, *a tanítványú tevés feladata* alól sem vonhatjuk ki magunkat. Ehhez adjon Isten napról-napra bölcsességet, imádkozni és tenni akaró hűséget mindnyájunknak az új esztendőben.

Dr. Nagy Mihály

„Szent Atyám, tartsd meg őket a te neved által, amelyet nekem adtál,
hogy egyik legyenek, mint mi!” (Jn 17,11)

Hírek

♦ **Egyetemes Imahét január 18-25, minden este 5 órakor:**

18. vasárnap: Görög Katolikus Templom, *Réz-Nagy Zoltán ev. lelkipásztor*

19. hétfő: Evangélikus Templom, *Derencsényi István ref. főjegyző*

20. kedd: Nagyerdei Ref. Templom, *Fekete András gk. parochus*

21. szerda: Szent Anna rk. Székesegyház, *Dr. Bölcskei Gusztáv ref. püspök*

22. csütörtök: Baptista Imaház, *Vad Zsigmond ref. esperes*

23. péntek: Református Kistemplom, *Papp László rk. káplán*

24. szombat: Szent László Római Katolikus Templom, *Balogh Barnabás baptista lelkész*

25. vasárnap: Református Nagytemplom, *Bosák Nándor rk. püspök*

♦ **Családi istentisztelet** lesz jan. 25-én vasárnap délután 3 órakor hittanosoknak és szüleiknek a templomban.

♦ **Gyülekezeti többgenerációs nagytáborunk** Sátoraljaújhelyen lesz július 13. hétfői indulással – július 19. vasárnap esti hazaérkezéssel. Részletes információ reménység szerint a februári számban jelenik meg.

Zenés áhítat

(vasárnaponként 5 órakor)

Jan. 18. Karasszon Dezső és Martos László zongorázik.

Jan. 25. Csorba Gergő orgonál és gitározik.

Febr. 1. Nagy Gábor orgonál.

Febr. 8. Csúry Tamás Dániel oboázik, Böszörményi Judit zongorázik.

1% + 1%

Az egyik 1% átutalásához *Református Egyházunk* technikai száma: **0066**.

A másik 1% átutalásához *“Alapítvány a Debrecen-Nagyerdei Egyházközségért és Ifjúságáért”* adószáma: **18545269-1-09**.

Imádkozzunk...

- ♦ a felekezetek evangélium szerinti megújulásáért,
- ♦ a gyülekezet lelki növekedésért,
- ♦ a keresztyének Ige szerinti egységéért.

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe, melyen a *Szivárvány* is megtalálható:

www.refnagyerdo.hu

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Szivárvány –
a Debrecen-Nagyerdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811
Felelős kiadó: Püski Lajos Tördelés: Bene Lászlóné
Nyomda: REXPO Kft. Készült 500 példányban
17. évfolyam 1. szám Megjelenik havonta
Egyházközségünk számlaszáma: 11738008-20012917